

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/106/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215010044
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3215010044.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému L. V., nar. X.XX.XXXX v V. nad V., trvale bytom M., X. č. XXX/XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra, pre zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 3 písm.a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 20.6.2018 sp.zn. 3T/22/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. januára 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného L. V. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 20.6.2018, sp.zn. 3T/22/2015 bol obžalovaný L. V. uznaný vinným pre zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm.a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v období mesiacov november a december 2012 po predchádzajúcej telefonickej dohode a osobných rozhovoroch na viacerých miestach v obci V. a v V. nad V. vypýtal od C.. F. U. finančnú hotovosť vo výške 32.000 € pod zámienkou sprostredkovania a vybavenia úveru v presne neurčenej banke v Bratislave vo výške 170.000 € až 200.000 €, pričom poškodený C.. F. U. koncom mesiaca november 2012 vyplatil L. V. v hotovosti sumu 11.000 € a následne vložil na účet č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX patriaci manželke obvineného U. V. dňa 5.12.2012 sumu 8.000 €, dňa 7.12.2012 sumu 1.000 €, dňa 17.12.2012 sumu 12.000 €, pričom vedel, že žiadny úver nevybaví, žiadny úver ani nesprostredkoval ani nevybavil a peniaze mu nevrátil, ale ich použil pre vlastnú potrebu.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku bol poškodený C.. F. U., nar. XX.X.XXXX v V. nad V., trvale bytom V. nad V., N. a U. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný a to proti výroku o vine aj treste. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že okolnosti prípadu sú iné ako si ich nesprávne vysvetlil súd prvého stupňa. V podstatných bodoch zopakoval svoju verziu priebehu udalostí, tak ako to uvádzal už pred súdom prvého stupňa s tým, že okrem peňazí zaslaných na účet mu poškodený žiadne peniaze za prítomnosti inej osoby nedal, prišli mu len peniaze na účet. Svedok Z. bol na takú výpoveď nahovorený, ide o nedôveryhodnú osobu. Právny zástupca poškodeného ho v minulosti i kontaktoval a povedal mu, že ak budú peniaze vyplatené, tak sa to na polícii urovná, pričom on následne odovzdal peniaze osobe X. P.. Podľa obžalovaného išlo o občianskoprávny vzťah, veď všetci vedeli do čoho idú a nikto nikoho nenútil čo má robiť. Na podnet právneho zástupcu poškodeného aj podpísali dohodu o priznaní dlhu, uhradili poškodenému časť dlhu v podobe prepisu auta s tým, že im bolo sľúbené, že trestné stíhanie stiahnu, čo však neurobili a teda urobili podvod na ňom. Naopak on sám nemal nikdy úmysel poškodeného podviesť. Preto sa domáhal,

aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a oslobodil ho spod obžaloby, resp. vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný doplnil dôvody odvolania i prostredníctvom obhajcu, pričom poukázal na to, že vo výrokovej časti predmetného rozsudku je uvedená, že si vypýtal od poškodeného C. F. U. finančnú hotovosť vo výške 32.000,- EUR pod zámenkou sprostredkovania vybavenia úveru. K tomu uviedol, že je pravdou, že s C. F. U. sa rozprávali o možnom poskytnutí úveru vo výške 170.000,- EUR až 200.000,- EUR, pričom sám mu tento navrhol, že na vybavenie takéhoto úveru mu poskytne sumu 32.000,- EUR. Túto sumu však od neho nevyžadoval za tým účelom, aby ho podviedol, ale aby mu pomohol. Na základe ich dohody začal predmetný úver vybavovať a to prostredníctvom X. P., ktorý o predmetnom vybavení úveru vedel všetky podrobnosti, tento však zomrel a preto som sa nemohol dozvedieť v akom štádiu sa v čase jeho smrti predmetná vec nachádzala. Taktiež poukázal na tú skutočnosť, že poškodený si predmetnú škodu uplatnil na Okresnom súde v Topoľčanoch a na základe rozhodnutia Krajského súdu v Nitre číslo konania 9Co/108112015 zo dňa 03.11.2016 bola priznaná poškodenému náhrada škody vo výške 17.000,- EUR s príslušenstvom. Tento rozsudok sa nachádza aj v tomto trestnom spise, avšak okresný súd sa ním vôbec nezaoberal. Z tohto civilného sporu jasne vyplýva, že poškodený raz uvádza škodu vo výške 32.000,-EUR a raz vo výške 17.000,- EUR, a sám aj uznal tú skutočnosť pred okresným súdom, že v rámci náhrady škody mu dal auto v hodnote minimálne 12.000,- EUR. To znamená, že mu nespôsobil škodu značnú, ale podľa ustanovení Trestného zákona § 125 ods. 1 "škodu väčšiu". Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal, aby Krajský súd v Trenčíne rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zrušil a spod obžaloby ho v plnom rozsahu oslobodil.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorka uviedla, že rozsudok považuje za zákonný a správny a navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania, poukázal na to, že podľa jeho názoru nebola obžalovanému preukázaná subjektívna stránka žalovaného zločinu, ide o občiansko-právny spor s tým, že o náhrade škody už bolo v občiansko-právnom konaní rozhodnuté. Z uvedených dôvodov navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného oslobodiť spod obžaloby.

Obžalovaný L. V. sa v plnej miere pridržal slov svojho obhajcu a dodal, že nikdy nemal úmysel podviesť poškodeného ako svojho kamaráta, čomu nasvedčuje jeho ďalšie konanie vo vzťahu k uspokojeniu pohľadávky poškodeného, preto tvrdí, že ide o občiansko-právny spor.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného zločinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Naopak je potrebné poukázať na to, že súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, precíznym spôsobom vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby a jeho správne skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o

naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky zločinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm.a) Tr. zák. Obžalovaný je usvedčovaný výpoveďami poškodeného C.. F. U., svedkov C. Z. a L. Y., ako i listinnými dôkazmi tak, ako na ne podrobne poukazuje súd prvého stupňa. Odvolacie námietky sú v podstate len opakovaním obhajobných námietok obžalovaného pred okresným súdom, ktorý sa s nimi riadne vysporiadal, pričom tento i správne konšatoval, že verzia obžalovaného o tom, že peniaze od poškodeného odovzdal osobe X. P. bola vyvrátená listinnými dôkazmi a to výpisom z účtu obžalovaného, z ktorého nevyplýva žiadna takáto transakcia, práve naopak, peniaze boli používané na bežnú spotrebu, čomu nasvedčujú časté opakované výbery z bankomatov a úhrada iných nákladov domácnosti obžalovaného, pričom uvedené prostriedky v predmetnom období tvorili v podstate jediný podstatný príjem rodiny obžalovaného. Pokiaľ ide o námietku, že si poškodený v rámci žaloby podanej na civilnom súde uplatnil škodu menšiu, resp. menšia mu bola priznaná (aj vzhľadom na započítanie časti dlhu v hodnote poskytnutého vozidla obžalovaným), táto okolnosť nie je rozhodujúca pre naplnenie znakov žalovaného trestného činu, v danom prípade má vplyv len na výrok o náhrade škody. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení okresného súdu a v plnej miere sa plne stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov i právnych záverov tak, ako to vyjadril okresný súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku a postupoval v súlade so zákonom, keď konanie obžalovaného kvalifikoval ako zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm.a) Tr.zák., pretože obžalovaný na škodu poškodeného C.. F. U. seba obohatil tým, že ho uviedol do omylu a spôsobil mu tak značnú škodu. S podrobnejším odôvodnením odvolací súd plne odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, s ktorým sa stotožnil.

Napokon pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že bol v minulosti viackrát súdne trestaný, v súčasnosti vykonáva trestu odňatia slobody uložený mu Okresným súdom Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/60/216 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 3To/49/2017 a to vo výmere 3 rokov. V prejednávanom prípade sa jedná o recidívu, tak ako konšatoval podrobnejšie súd prvého stupňa. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatela, dospel aj odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, je trestom zákonným, primeraným, zohľadňujúcim tak okolnosti prípadu, ako aj osobu obžalovaného a bude ním splnený účel v zmysle § 34 ods.1 Tr. zák., pričom odvolací súd nezistil dôvod na jeho zmenu.

Napokon i výrok o náhrade škody, ktorým podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku bol poškodený C.. F. U., nar. XX.X.XXXX v V. nad V., trvale bytom V. nad V., N. a U. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces, je správny a zákonný, keďže ako bolo zistené, časť škody obžalovaný nahradil v podobe poskytnutého motorového vozidla, navyš škoda už bola predmetom rozhodovania v civilnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolanie obžalovaného L. V. odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.